

Arrest

nr. 317 912 van 4 december 2024
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 juli 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 augustus 2024 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 januari 2024 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische partner.

1.2. Op 2 juli 2024 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“RECTO

**BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM
HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 23.01.2024 werd ingediend door:

Naam: O.

Voorna(a)m(en): E. C.

Nationaliteit: Nigeria

Geboortedatum: (...)1999

Geboorteplaats: Lagos

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgische wettelijke geregistreerde partner, de genaamde S. I. (RR. (...)) in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;"

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: "§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: [...] 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten. De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in

België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen; - ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;"

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals vereist in de wet van 15.12.1980.

Uit het administratief dossier blijkt alvast niet dat betrokkene en de referentiepersoon reeds 1 jaar samenwoonden vóór de aanvraag tot gezinshereniging werd ingediend. Vooreerst dateert de verklaring van de feitelijk en wettelijke samenwoning van 15.01.2024. Nergens uit het dossier blijkt dat zij voorheen, desgevallend in het buitenland, reeds samenwoonden. Er kan dus niet worden gesteld dat zij reeds 1 jaar samenwonend waren voorafgaand aan de aanvraag tot verblijf. Er is ook nergens sprake van een gemeenschappelijk kind.

Betrokkene legt volgende stukken voor:

- Printscrees van verzending door betrokkene naar de referentiepersoon: de inhoud van deze verzending kan niet blijken uit de voorgelegde stukken

- Tussentijdse facturen (ENGIE) op naam van de referentiepersoon en betrokkene. Vooreerst dient te worden vermeld dat de facturen niet ver genoeg in de tijd terug gaan om te dienen als begin van bewijs. Dat de facturen werden opgestuurd met vermelding van de namen van betrokkene toont geenszins aan dat betrokkenen een duurzame relatie onderhouden. Het is perfect mogelijk dat de aansluiting bij ENGIE op beide namen staat zonder dat betrokkene een relatie hebben. De facturen kunnen niet dienen als afdoende bewijs.

- Ongedateerde foto's

- Statusupdate op sociale media op 29.07.2023, 01.08.2023, 27.08.2023, 17.12.2023, 24.12.2023, 31.12.2023, 06.01.2024 en 19.01.2024: deze stukken tonen evenmin een duurzame en stabiele relatie aan.

Hieruit kan louter afgeleid worden dat betrokkene elkaar al kennen sinds 29.07.2023. Uit deze informatie van sociale media valt de relatie tussen betrokkenen niet te achterhalen.

- Gespreksgeschiedenis + berichten: uit het gespreksgeschiedenis valt er weining af te leiden. Het is onduidelijk of deze gesprekken effectief zijn gevoerd met de referentiepersoon. Evenmin duiden deze berichten op het onderhouden van een duurzame relatie tussen betrokkenen. Het is mogelijk dat betrokkenen elkaar kennen sinds die periode maar dit wijst niet op het onderhouden van een duurzame relatie in de zin van art. 40ter van de Vreemdelingenwet.

- Verklaringen van betrokkenen: dit wordt beschouwd als een verklaring op eer waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten. Het kan niet op zijn feitelijkheid noch waarachtigheid worden getoetst.

Voor zover betrokkenen overeenkomstig de tweede mogelijkheid wensen aan te tonen elkaar reeds sedert ten minste twee jaar te kennen door intensieve contacten met elkaar te onderhouden, alsook door minstens 3 keer elkaar te hebben ontmoet met een minimum van 45 dagen, dient dus te worden opgemerkt dat uit de foto's en gesprekken niet te achterhalen valt of en desgevallend vanaf wanneer er sprake moet zijn geweest van een duurzame relatie zoals bedoeld in art. 40bis dewelke het recht op gezinshereniging kan openen.

De ongedateerde foto's kunnen evenmin aanvaard worden. Aangezien deze foto's niet digitaal van een datum zijn voorzien, kan niet nagegaan worden wanneer ze genomen zijn. Bij gebrek aan bijkomende stukken is het niet duidelijk bij welke gelegenheid of in welke context de foto's werden genomen. Voor zover deze stukken alsnog dienen aanvaard te worden, kunnen enkel ongedateerde foto's niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Indien betrokkene, zoals zij voorhoudt dat ze elkaar al lang kennen en een werkelijk een duurzame en stabiele relatie heeft met de referentiepersoon, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zij meer overtuigende stukken kan voorleggen.

Bovendien is het niet omdat de stad is overgegaan tot registratie van de wettelijke samenwoning dat de mensen een duurzame en stabiele relatie hebben overeenkomstig de criteria van de vreemdelingenwet om het verblijfsrecht (reeds) aan te kunnen ontleen. Dit dient wel degelijk effectief te worden aangetoond nav de aanvraag tot verblijfsrecht.

Uit het geheel van bovenstaande bewijzen blijkt niet dat betrokkene voldoet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkenen mogen elkaar dan wel regelmatig en voor een langere periode gezien hebben, echter werd er niet aangetoond dat zij elkaar minstens twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen waardoor de duurzaamheid van de relatie onvoldoende is aangetoond.

Uit het geheel van de stukken blijkt dat betrokkene niet op afdoende wijze aangetoond heeft een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In zijn synthesesamenvatting voert verzoeker een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"EERSTE EN ENIG MIDDEL: Schending van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1°, jo. artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° Vreemdelingenwet; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991; Schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids-, evenredigheids- en motiveringsbeginsel;

In zijn eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° Vw. Alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift, Verzoeker betwist niet dat op het moment van de aanvraag hij niet gedurende minstens 1 jaar ononderbroken heeft samengewoond met mevrouw SOMERS, noch dat zij beschikken over een gemeenschappelijk kind.

Verzoeker betwist wel dat er geen sprake zou zijn van een duurzame en stabiele relatie van minstens twee jaar op het moment van de aanvraag in de zin van artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° Vw.

Verzoeker en zijn partner hebben een aanzienlijk dossier voorbereid met verschillende stukken en honderden foto's. Het blijkt echter niet waarom deze documenten in concreto niet kunnen dienen als begin van bewijs.

Voor de beoordeling van hun relatie heeft de verwerende partij zich beperkt tot slechts een aantal van de voorgelegde documenten, die stuk voor stuk op ongegronde en ongemotiveerde wijze ter zijde geschoven worden.

Eerst en vooral, wat betreft de printscreens van verzending door betrokkene naar de referentiepersoon, wenst verzoeker op te merken dat het voor hem totaal niet duidelijk is op welke stukken dit betrekking heeft.

Verzoeker weet dan ook niet op welke wijze hij zich hiertegen kan verweren of minstens duidelijkheid kan bieden. Dit strookt allerminst met de formele en materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de tussentijdse facturen op naam van verzoeker en zijn partner, stelt de verwerende partij eenvoudigweg dat deze stukken niet in aanmerking kunnen genomen worden omdat deze niet ver genoeg in de tijd terug zouden gaan om te dienen als begin van bewijs. Daarenboven meent de verwerende partij dat het feit dat de facturen op naam van zowel verzoeker als zijn partner werden uitgegeven, dit geenszins zou aantonen dat er sprake is van een duurzame relatie.

Opnieuw is het voor verzoeker niet duidelijk waarom deze facturen niet volstaan, minstens als begin van bewijs van zijn relatie met mevrouw S.. De motivering dat het perfect mogelijk is dat betrokkenen samenleven en kosten delen zonder dat zij een duurzame relatie hebben kan niet beschouwd worden als voldoende draagkrachtig om de beslissing naar recht en rede te dragen.

Het is immers evident dat deze stukken an sich geen sluitend bewijs kunnen zijn van een duurzame partnerrelatie. Wel is het zo dat deze stukken in combinatie met andere feitelijke elementen en stukken, wel kunnen dienen als begin van bewijs. Dit werd echter niet beoordeeld door de verwerende partij, zo blijkt uit de bestreden beslissing.

Of nog, indien de verwerende partij deze facturen beoordeeld zou hebben in het licht van alle omstandigheden en feitelijke elementen, in het bijzonder in het licht van alle foto's die werden voorgelegd, alle verklaringen ter attestatie van hun relatie en alle bewijzen van digitale communicatie, dan is het immers redelijk om aan te nemen dat deze stukken wel kaderen binnen een duurzame en stabiele relatie. Het blijkt dan ook niet dat de verwerende partij deze stukken op zorgvuldige wijze heeft beoordeeld, met inachtnaam van alle feitelijke elementen en het geheel van omstandigheden, waardoor de zorgvuldigheidsplicht geschonden wordt, alsook het redelijkheidsbeginsel.

Overigens is het redelijker om aan te nemen dat er in deze situatie wel sprake is van een duurzame relatie, waardoor deze motivering opnieuw tekort schiet in het licht van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de foto's die verzoeker heeft voorgelegd, oordeelt de verwerende partij dat omdat deze ongedateerd zijn, er niet nagegaan kan worden wanneer of in welke context deze genomen zouden zijn. Ongedateerde foto's zouden volgens de verwerende partij niet kunnen dienen als bewijs van een duurzame en stabiele relatie.

Verzoeker kan met deze beoordeling absoluut niet akkoord gaan.

Verzoeker betwist niet dat deze foto's inderdaad ongedateerd zijn, maar gezien de grote hoeveelheid aan foto's die werden voorgelegd alsook de verschillende gelegenheden en levensmomenten die zij afbeelden, is het wel redelijk te stellen dat zij betrekking hebben op een lange periode. Gelet op de louter hoeveelheid en inhoud van de foto's, kan niet anders dan besloten worden tot een duurzame en langdurige partnerrelatie, zeker bekeken in het geheel van omstandigheden en voorgelegde documenten.

Wat betreft de voorgelegde gespreksgeschiedenis tussen verzoeker en zijn partner, werpt de verwerende partij op dat uit deze stukken weinig af te leiden valt, alsook zou het onduidelijk zijn of deze gesprekken effectief gevoerd werden tussen verzoeker en zijn partner. Opnieuw poneert de verwerende partij dat deze stukken enkel aantonen dat verzoeker en zijn partner 'elkaar kennen'.

Ook hier kan verzoeker absoluut niet mee akkoord gaan.

Verzoeker verwerpt de beoordeling dat uit deze stukken weinig af te leiden zou zijn. Het betreffen immers honderden screenshots van inhoudelijke gespreken van 2022 tot aan het moment van de aanvraag, waaruit duidelijk een liefdevolle intentie van beide partijen blijkt. Uit de veelheid aan communicatie alsook de aard, blijkt duidelijk dat verzoeker en mevrouw S. meer dan een platonische relatie hebben.

Verzoeker begrijpt niet waarom er uit deze stukken weinig af te leiden zou zijn. Overeenkomstig het redelijkheidsbeginsel kan immers niet ontkent worden dat partijen wel degelijk een relatie hebben, ongeacht de duurtijd ervan. Dit kan de verwerende partij niet ontkennen.

Dat uit deze stukken weinig af te leiden valt, is dan ook niet juist en niet pertinent. Het is bovendien ook niet duidelijk waarom de verwerende partij tot dit oordeel gekomen is. Derhalve is deze motivering dan ook in strijd met de materiële motiveringsplicht.

Dit geldt overigens evenzeer wat betreft de bewering dat het onduidelijk is of deze gesprekken effectief gevoerd werden tussen verzoeker en zijn partner.

Uit niets blijkt dat deze gesprekken niet afkomstig zijn van verzoeker en zijn partner. Integendeel, een grondige analyse van deze stukken toont immers aan dat zij via Whatsapp ook talloze foto's hebben doorgestuurd naar elkaar, waarop zij allebei duidelijk afgebeeld zijn. Er is geen enkele aanwijzing dat deze communicatie gefabriceerd werd, waardoor deze motivatie als volkomen ongegrond, onzorgvuldig en onredelijk voorkomt.

Indien de verwerende partij deze stukken grondig bestudeerd en beoordeeld had, dan had zij wel tot de conclusie gekomen dat deze stukken minstens een begin van bewijs vormen van het duurzame en stabiele karakter van hun relatie.

Overigens, uit deze stukken blijkt duidelijk en met zekerheid dat verzoeker en mevrouw S. elkaar kennen sinds mei 2022. Het blijkt niet uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij dit element in rekening heeft genomen.

Dit werd duidelijk niet beoordeeld door de verwerende partij, daar dit niet eens vermeld wordt in de bestreden beslissing. Het blijkt dan ook dat de verwerende partij deze stukken niet afdoende onderzocht heeft conform het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tot slot wenst verzoeker nog te bemerken dat de verwerende partij evenmin gerechtigd was om de verklaringen van derden die zij hebben voorgelegd ter attestatie van hun relatie terzijde te schuiven.

Er wordt niet in concreto gemotiveerd waarom deze getuigenverklaringen niet zouden volstaan. Het blijkt zelfs niet dat er onderzocht werd van wie deze verklaringen afkomstig zijn.

Zie:

“Er dient vervolgens te worden aangegeven dat het loutere feit dat de verschillende mensen een verklaring op eer afleggen, niet impliceert dat zonder meer kan worden gesteld dat deze stukken geen enkele bewijswaarde hebben. Ook al erkent de Raad dat de bewijswaarde van een verklaring op eer normaliter gering is, nu dit doorgaans inderdaad moeilijk op de feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, moet in casu worden vastgesteld dat het schrijven, dat werd voorgelegd, niet afkomstig is van om het even welke welwillende derde die op vraag iets vaags heeft neergepend, doch dat in deze onbetwist is dat het schrijven afkomstig is van de biologische moeder van de kinderen, die uitdrukkelijk schrijft dat de verzoekende partij haar kinderen zo vaak als mogelijk bezoekt en zo goed als mogelijk zorg voor hen draagt. De overige verklaringen werden gedaan door de directeur van de school van de oudste zoon van de verzoekende partij, het revalidatiecentrum en de dokter. Dit betreffen ook geen welwillende derden, maar personen die ten gevolge van hun functie in contact zijn met de verzoekende partij en haar kinderen. De motieven van de bestreden beslissing komen in casu kennelijk onredelijk over nu de Dienst Vreemdelingenzaken in het bezit is van de contactgegevens van de directeur, het revalidatiecentrum en de dokter, zoals de verzoekende partij opmerkt, een toetsing perfect mogelijk is.” (RvV 19 september 2016, nr. 174.800; zie ook: RvV 12 april 2026, nr. 165.555)

Dit is mutatis mutandis van toepassing op verzoeker.

Alle verklaringen waren overigens voorzien van contactgegevens van de betrokkene. Het blijkt niet dat de verwerende partij de waarachtigheid van de verklaringen nader heeft onderzocht hoewel zij de mogelijkheid hiertoe had.

Overigens werden de voorgelegde verklaringen ogenschijnlijk niet correct beoordeeld, daar er door de verwerende partij gesproken wordt over één enkele getuigenverklaring, terwijl verzoeker er meerdere heeft voorgelegd, onder meer van zijn moeder. Opnieuw blijkt dan ook dat de verwerende partij het dossier van verzoeker niet afdoend heeft onderzocht.

Het is althans duidelijk dat de verwerende partij nagelaten heeft naar het geheel van stukken en omstandigheden te kijken zoals vereist door het zorgvuldigheidsbeginsel.

Althans blijkt uit het geheel van de voorgelegde stukken dat betrokkenen alleszins een stabiele en duurzame partnerrelatie hebben, en zoals duidelijk blijkt uit hun Whatsapp-communicatie minstens sinds mei 2022.

Het blijkt dan ook dat de verwerende partij niet gerechtigd was de bewijsstukken van verzoeker zonder meer te weren.

Daarnaast werd klaarblijkelijk geen rekening gehouden met bepaalde andere elementen op basis waarvan een duurzame relatie kan worden vastgesteld.

Zo kan niet ontkent worden dat verzoeker en zijn partner al minstens sinds de woonstcontrole van 7 september 2023 al ononderbroken hebben samengewoond, hetgeen op het moment van de bestreden beslissing al bijna een jaar bedroeg. Derhalve kunnen verzoeker en mevrouw S. aantonen dat zij nagenoeg 1 jaar ononderbroken hebben samengewoond, en op deze manier hun relatie kunnen bewijzen.

Ook alle verklaringen, die allen dateren van april 2023, attesteren dat zij verzoeker en zijn partner op het moment van hun verklaring al een jaar kennen als koppel. Dit werd ook niet meegenomen in de beslissing.

Met deze feitelijke elementen werd echter geen rekening gehouden, hoewel de verwerende partij er kennis van had moeten hebben.

De verwerende partij meent dat de bestreden beslissing d.d. 2 juli 2024 rechtsgeldig en gegrond is.

In haar nota met opmerkingen wordt echter enkel en alleen herhaald dat de voorgelegde stukken geen bewijswaarde hebben, quod non. Wat dit betreft verwijst verzoeker dan ook naar voorgaande uiteenzetting.

Verweerder voegt enkel en alleen toe dat uit de bestreden beslissing blijkt dat alle stukken werden beoordeeld en dat de beslissing derhalve in overeenstemming is met de wet.

Verzoeker hekelt echter dat de door hem voorgelegde stukken niet op correcte wijze werden beoordeeld. In concreto meent hij dat zijn documenten slechts oppervlakkig werd beoordeeld zonder inachtnaam van alle feitelijke en juridische elementen, hetgeen een schending inhoudt van de materiële motiveringsplicht.

Dat de verwerende partij beschikt over een ruime beoordelingsmarge doet geen afbreuk aan de motiveringsverplichting.

Verzoeker kan uit de bestreden beslissing niet afleiden waarom de door hem voorgelegde documenten niet volstaan. Verzoeker weet niet of de beslissing tot weigering betrekking heeft op de inhoud of aard van de documenten, of dat hij enkel zou hebben nagelaten een feitelijke relatie van twee jaar aan te tonen.

Derhalve heeft verzoeker wel degelijk afdoende bewijs voorgelegd dat hij en mevrouw S. al meer dan twee jaar een stabiele en liefdevolle relatie onderhouden, op basis waarvan besloten kan worden dat er wel degelijk sprake is van een duurzame en stabiele relatie overeenkomstig artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° Vw.

Op basis van het voorgaande kan niet anders dan geconcludeerd worden dat de verwerende partij alleszins niet gerechtigd was om zonder meer de voorgelegde stukken te weigeren, en heeft bijgevolg nagelaten om zorgvuldig te werk te gaan, met de nadruk op het voeren van een voldoende en correcte feitenvinding, en vervolgens een afdoende gemotiveerde beslissing te nemen.

Het middel is wel degelijk gegrond.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een

"afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

De bestreden beslissing vermeldt duidelijk de determinerende motieven op basis waarvan deze is genomen. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, namelijk de artikelen 40bis, § 2, eerste lid, 2° en 40ter, § 2, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Ook de feitelijke overwegingen worden weergegeven. Zo wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie met zijn partner te hebben. Hier wordt verder in de bestreden beslissing uitvoerig op ingegaan.

Bijgevolg werden zowel de feitelijke als juridische overwegingen die hebben geleid tot deze beslissing op afdoende manier geduid, zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmiddelen waarover hij in rechte beschikt.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het proportionaliteitsbeginsel of evenredigheidsbeginsel maakt een vorm uit van het redelijkheidsbeginsel. Het houdt in dat de Raad het enkel geschonden kan achten indien het voordeel dat voor de overheid voortvloeit uit de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van de artikelen 40bis, § 2, eerste lid, 2° en artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing tot weigering van verblijf werd genomen.

Artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;"

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;”.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker en zijn partner niet sedert minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag onafgebroken in België of in een ander land hebben samengewoond, noch dat hij en zijn partner een gemeenschappelijk kind hebben. Dit wordt door verzoeker niet betwist.

Wél betwist verzoeker dat er geen sprake zou zijn van een duurzame en stabiele relatie van minstens twee jaar op het moment van de aanvraag. Hij verwijst naar de voorgelegde stukken en betoogt dat de verweerder zich beperkt tot een aantal van de voorgelegde documenten, die stuk voor stuk op ongegronde en ongemotiveerde wijze ter zijde geschoven worden.

Het bewijs inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie is vrij. Aangezien de verblijfsaanvraag werd ingediend op 23 januari 2024 diende verzoeker aldus te bewijzen dat hij sedert minstens 23 januari 2022 een relatie had met de referentiepersoon.

Waar verzoeker betoogt dat de verweerder heeft nagelaten naar het geheel van stukken en omstandigheden te kijken, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de verweerder dat de door verzoeker voorgelegde stukken als volgt werden beoordeeld:

“ - Printscrees van verzending door betrokkene naar de referentiepersoon: de inhoud van deze verzending kan niet blijken uit de voorgelegde stukken

- Tussentijdse facturen (ENGIE) op naam van de referentiepersoon en betrokkene. Vooreerst dient te worden vermeld dat de facturen niet ver genoeg in de tijd terug gaan om te dienen als begin van bewijs. Dat de facturen werden opgestuurd met vermelding van de namen van betrokkene toont geenszins aan dat betrokkenen een duurzame relatie onderhouden. Het is perfect mogelijk dat de aansluiting bij ENGIE op beide namen staat zonder dat betrokkene een relatie hebben. De facturen kunnen niet dienen als afdoende bewijs.

- Ongedateerde foto's

- Statusupdate op sociale media op 29.07.2023, 01.08.2023, 27.08.2023, 17.12.2023, 24.12.2023, 31.12.2023, 06.01.2024 en 19.01.2024: deze stukken tonen evenmin een duurzame en stabiele relatie aan. Hieruit kan louter afgeleid worden dat betrokkene elkaar al kennen sinds 29.07.2023. Uit deze informatie van sociale media valt de relatie tussen betrokkenen niet te achterhalen.

- Gespreksgeschiedenis + berichten: uit het gespreksgeschiedenis valt er weining af te leiden. Het is onduidelijk of deze gesprekken effectief zijn gevoerd met de referentiepersoon. Evenmin duiden deze berichten op het onderhouden van een duurzame relatie tussen betrokkenen. Het is mogelijk dat betrokkenen elkaar kennen sinds die periode maar dit wijst niet op het onderhouden van een duurzame relatie in de zin van art. 40ter van de Vreemdelingenwet.

- Verklaringen van betrokkenen: dit wordt beschouwd als een verklaring op eer waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten. Het kan niet op zijn feitelijkheid noch waarachtigheid worden getoetst.”

Met zijn betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat de verwerende partij heeft nagelaten bepaalde stukken die hij heeft voorgelegd, te beoordelen. Verzoeker uit een kritiek op deze beoordeling, evenwel blijkt daaruit

niet dat de verwerende partij stukken heeft miskend waaruit blijkt dat hij reeds sedert twee jaar voorafgaand aan de aanvraag (dus minstens sinds 23 januari 2022) een duurzame relatie heeft met de referentiepersoon. Met zijn uitgebreide kritiek in het middel, die hoofdzakelijk betrekking heeft op het aantal documenten dat hij neerlegde om het waarachtig karakter en de aard van hun relatie aan te tonen, gaat verzoeker voorbij aan het determinerend motief van de bestreden beslissing, met name dat de minimale duur van de relatie op het ogenblik van het indienen van de aanvraag, niet werd aangetoond. Bovendien erkent verzoeker zelf in de uiteenzetting van het middel dat zij elkaar kennen sedert mei 2022, waarmee hij zelf aangeeft dat de wettelijk vereiste minimale duur niet is bereikt. Verder geeft verzoeker in het middel ook aan dat hij sedert september 2023 samenwoont met zijn partner, waarmee hij ook erkent dat er bij het indienen van de aanvraag er geen sprake was minstens een jaar samenwonen.

De bestreden beslissing is genoegzaam gesteund op het motief dat de wettelijk vereiste minimale duur van twee jaar partnerrelatie niet werd aangetoond. Dit is determinerend en volstaat om de bestreden beslissing te verantwoorden. Met zijn betoog weerlegt verzoeker dit motief niet.

Het middel, dat geen ruimere draagwijdte heeft, is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT